

Loven og nåden.

- Hva slags forhold har skal en troende ha til loven?
- Eller spørsmålet stilt på en annen måte: Hva slags forhold skal loven ha til den troende?

Det er viktig å forstå at loven slik den fremkommer i GT og loven i NT er to forskjellige ting. Den funksjonen som loven hadde i GT, har den ikke lenger i NT.

Det er viktig å forstå forskjellen for å forholde seg til loven på en riktig måte.

Loven hadde sin tid, inntil Kristus kom, men nå når nåden er kommet, så er ikke den troende lenger under loven. Loven hadde en funksjon, men det som loven aldri kunne skape har nåden nå gitt Jesus Kristus.

Ikke slik å forstå at loven ikke er åndelig og god som vi leser i Romerbrevet kapittel 7 vers 14 til 16, men loven kan aldri gjøre noen rettferdig eller skape liv, det er det bare nåden som gjør!

La oss se på dette på litt forskjellige måter.

Loven hadde en funksjon i GT som den ikke lenger har i NT.

Hva slags funksjon var det loven hadde, men som den nå ikke lenger har?

La oss lese noen ulike skrift henvisninger:

Vi begynner med Galaterbrevet kapittel 3 vers 19 til 25:

”Hva skulle da loven tjene til? Den ble lagt til for overtredelsenens skyld, inntil den ætten kom som løftet gjaldt – og den ble gitt ved engler, formidlet ved en mellommann. Men en mellommann er ikke for en, men Gud er en. Er da loven imot Guds løfter? Langt derifra! For bare hvis det var gitt en lov som hadde kraft til å gjøre levende, kom rettferdigheten virkelig av loven. Men skriften har innesluttet alt under synd, for at det som var lovt, ved tro på Jesus Kristus skulle bli gitt til dem som tror. Men før troen kom, ble vi holdt i varetekt under loven, innestengt inntil den tro som skulle komme, ble åpenbart. Slik er loven blitt vår tuktemester til Kristus, for at vi skulle bli rettferdiggjort av tro. Men nå når troen er kommet, er vi ikke lenger under tuktemesteren.”

Her kommer det tydelig frem at loven aldri var ment å gjøre noen rettferdige, men tvert imot ble den gitt for at mennesker skulle se sin urettferdighet, og sitt behov for nåde. Denne teksten viser hvordan loven i GT hadde sin periode, men at nå har troen og nåden tatt over denne dimensjonen. Den troende er ikke lenger under tuktemesteren, slik som blant annet den lutherske læren viser til. Loven har ikke en tredje bruk ovenfor den troende som tuktemester. Nei, nå er det nåden som har tatt over den funksjonen og vi kan se at Guds kjærlighet gjennom Jesus Kristus nå driver den troende til en nytt og annerledes liv.

Paulus fikk raskt et spørsmål fra jøder som mente at nåden ville gjøre uansvarlig! **"Skal vi fortsette å synde for at nåden skal bli enda større!?"**, uttalte de. **"Nei, langt derifra! Vi som er døde fra synden, hvordan skulle vi ennå leve i den?"**, var svaret fra Paulus.

Hvis noen tenker at nåden gjør uansvarlig, så har man rett og slett ikke forstått hva Guds nåde er og gjør! Guds nåde er ikke bare tilgivelse for synder, slik som noen ofte begrenser nåden til. Nåden inneholder alt den troende trenger for å leve det nye livet i Ånden. Nåden gir tilgivelse, renselse, kraft, rettferdighet, helliggjørelse, visdom, nådegaver og listen kunne bli svært lang. Hvordan kan nåden gjøre noen uansvarlig? Det er jo nettopp nåden som den troende skal stå til ansvar for en dag! Den troende skal ikke stå til ansvar for synd! Den har Gud tatt seg av, men ved Kristi domstol skal den troende stå til ansvar for den nåden som han mottok ved troen på Jesus Kristus.

Jesus har tatt seg av den troendes liv på jorden, slik at den troende skal ta seg av Jesus sitt liv på jorden. Guds rike på jorden er like sterk som det menighetens åpenbaring av nåden og Jesus Kristus er.

Loven ble lagt til for overtredelsens skyld. Loven ble gitt for å vekke erkjennelse og forståelse hos mennesket, slik at det forsto behovet for frelse og rettferdighet.

Loven hadde en tid og i denne tidsepoken hadde den en spesiell funksjon og hensikt.

Men, så kan vi lese i Galaterbrevet kapittel 2 vers 16 og 21:

16 "Men da vi innså at et menneske ikke blir rettferdiggjort av lovgjerninger men ved tro på Kristus Jesus, da trodde også vi på Kristus Jesus, for å bli rettferdiggjort ved tro på Kristus og ikke av lovgjerninger. For ikke noe menneske blir rettferdiggjort av lovgjerninger. 21 Jeg forkaster ikke Guds nåde. For er rettferdighet å få ved loven, da er altså Kristus død uten grunn."

Jesus oppfylte loven, han opphevet ikke loven. Men, ved at Jesus oppfylte loven, får den troende også ved troen del i oppfyllelsen av loven ved troen på Jesus Kristus.

Vi leser fra Kol. 2. 13 til 15:

"Også dere var døde ved deres overtredelser og uomskårne kjød. Men Gud gjorde dere levende sammen med Kristus, idet han tilgav oss alle våre overtredelser. Han utslettet skyldbrevet mot oss, det som var skrevet med bud, det som gikk oss imot. Det tok han bort da han naglet det til korset. Han avvæpnet maktene og myndighetene og stilte dem åpenlyst til skue, da han viste seg som seiersherre over dem på korset."

Skyldbrevet, som er loven, ble utslettet! Han utslettet ikke loven, men skylden! Det Gud nå krever, det har HAN SELV oppfylt! Guds hensikt var ikke Loven, men fellesskapet og intimiteten med sine barn!

- Gud er ingen perfeksjonist! Han er perfekt!

Det er dessverre ofte vi som er opptatt med perfeksjonisme, fordi vi forsøker å være noe vi ikke er eller har hos oss selv! Perfeksjonisme har sin rot i at vi ikke har funnet hvile i den Gud som er perfekt som elsker oss med en perfekt og ufeilbarlig kjærlighet.

Gud er ikke så opptatt av det som øyet ser, men av hjertet. Gud ser til hjertet mer enn til det ytre.

Guds hovedhensikt var ikke at menneskene skulle oppføre seg bra, eller at de skulle gjøre ting på denne måten og ikke på den andre måten. Loven var aldri ment som en mal eller bilde på den perfekte vei for å leve livet! Nei!

Vi skal vandre litt tilbake til skapelsesberetningen en liten stund. Hvilket tre var det Eva og Adam spiste av? Treet som gav kunnskap om ondt og godt. Fikk Eva og Adam del i kunnskap om ondt og godt?

- Øynene deres ble åpnet, men de mistet synet for Gud og ble derfor blinde!

Eva og Adam spiste av treet, og de ble klar over at de selv hadde syndet og de forsøkte å gjemme seg for Gud. For første gang kjente de på synd, skyld, skam og dom.

Vi kan lese 1 Mosebok kapittel 3 vers 11:

”Hvem har fortalt deg at du er naken?”

Mennesket kom til en erkjennelse av at det var uten klær. Mennesket møtte Gud, som det hadde vært sammen med hele tiden, men denne gangen ble det et annerledes møte. Nå var det dom, skyld og skam som dominerte møtet. Før var det glede, fred og rettferdighet.

Loven ble gitt for å vekke menneskets urett og urettferdighet, slik at det kunne se behovet for Guds rettferdighet som gis til alle som tror gjennom NÅDE!

Toraen, eller de fem mosebøker har i seg mye mer enn rett og galt. Loven tar for seg hele samfunnet og taler om hygiene, renslighet, fordeling, organisering, lederskap osv. Loven taler om mange samfunns dimensjoner og viser at Gud har tanker for et samfunn og ikke bare et enkelt menneske. Gud er en ordens Gud, og ønsker at sine prinsipper skal være gjeldene både for enkelt individ så vel som for et samfunn for øvrig. Norge har Bibelen som et fundament for sine samfunnslover.

Men, gjennom loven, så hadde Gud et høyere mål, og det var ikke loven i seg selv! Lovens hensikt var i dypeste forstand et redskap for å bringe mennesket ned i kne og i en erkjennelse av Guds nåde.

Vi skal fortsette å lese fra 2. Korinter brevet kapittel 3 vers 7 til 18:

”Når da dødens tjeneste, den som med bokstaver var innhogd på steiner, hadde en slik herlighet at Israels barn ikke tålte å se Moses ansikt på grunn av glansen i hans ansikt, den som snart forsvant, hvor mye herligere skal da ikke Åndens tjeneste være? For hadde fordømmelsens tjeneste sin herlighet, hvor mye rikere på herlighet må da retteferdighetens tjeneste være! For det som var herlig, har nå ingen herlighet, i forhold til denne overveldende rike herlighet. For når det som svinner, var herlig, da må det som varer ved, være langt mer herlig. Da vi altså har et slikt håp, går vi fram med stor frimodighet. Vi gjør ikke som Moses, som la et dekke over ansiktet, for at Israels barn ikke skulle se slutten på det som svant. Men, deres sinn er blitt forherdet. For helt til denne dag blir det samme dekke liggende når de leser den gamle pakt, og det blir ikke tatt bort. For det er bare i Kristus det blir fjernet.

Helt til denne dag ligger et dekke over deres hjerte når Moses blir lest. Men når de omvender seg til Herren, blir dekket tatt bort. Men Herren er Ånden, og der Herrens Ånd er, der er frihet. Men vi som med et utildekket ansikt ser Herrens herlighet som i et speil, vi blir alle forvandlet til det sammen bildet, fra herlighet til herlighet, som av Herrens Ånd.”

Vi kan lese om fordømmelsens tjeneste, som var loven. Og om rettferdighetens tjeneste, som er nåden. Vi er ikke lenger under loven, men under nåden! Den troende er ikke under dom, for det er ingen fordømmelse for den som er i Kristus Jesus. (Romerne. 8.1)

Loven var mer å regne som en forskaling. Noe som skulle holde ting i sammen, og være med å gi en retning. Jeg hjalp en kamerat med å sette opp grunnmuren til en garasje. Da brukte vi masse forskalinger for å gjøre klar til sementen som skulle legges i forskalingen. Forskalingen var jo ikke ment å være der, men bare midlertidig inntil sementen kom og gjorde det den skulle gjøre.

Men akkurat som forskalingen aldri er ment å stå igjen etter at arbeidet er gjort! Er heller ikke loven ment å være et bærende element i Guds rike!

Loven er ufullstendig og ute av stand til å skape den forandringen og det livet som Gud kaller oss til å leve!

1 brev til Timoteus kapittel 1 vers 8 og 9 første del:

”Vi vet at loven er dersom en bruker den på lovlig vis. En må vite dette at loven ikke er gitt for den rettferdige, men for lovløse og ulydige, ugudelige og syndere.”

Loven kan brukes ulovlig! Den brukes ulovlig når den blir forkynt for å bringe fordømmelse til den troende. Før Kristus så etterspurte loven noe som mennesket ikke hadde i seg selv. Etter Kristus så etterspør loven noe som den troende har i seg ved troen på Jesus Kristus. Gud har gitt det han krever, og han fortsetter å gi det han krever. Det Gud når krever er lydighet mot sannheten.

Titus kapittel 2 vers 11 og 12:

”For Guds nåde er åpenbart til frelse for alle mennesker. Den opptukter oss til å fornekte ugudelighet og de verdslige lyster, til å leve sedelig og rettferdig og gudfryktig i den verden som nå er.”

Nåden opptukter den troende til å leve rettferdig!

Siste henvisning for denne undervisningen finner vi i Romerbrevet kapittel 12 vers 8:

”Bli ingen noe skyldig, annet enn det å elske hverandre! For den som elsker sin neste, har oppfylt loven.”

For mer undervisning kan du klikke deg videre inn på:

<http://ennyskapning.com/>

